

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Lvtheri Piae Ac Doctae Operationes In Dvas
Psalmorvm Decades**

Luther, Martin

Basileae

VD16 L 5540

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37005

merces multa, cum non possit seipsum deus negare, qui ad Abraham dicit,
Gen. xv. Ego merces tua magna nimis.

Delicta quis intelligit ab occultis meis munda me.

Domine, & meis, in hebreo non sunt. Et delicta, errores sunt, ut Hieronymus transfert, seu ignoratia, sic psal. vii. titulum omnes sunt interpretati: Ignorantia David, quo significatur etiam ea peccata, quae nos occulto presumptio superbia nostra & superbiz uitio, p. bonis actibus habemus, scilicet ea est carnis nequitia, in sapientia in ipsa media tribulatione & humilitate, nos fallat, ut de humilitate ipsa nobis placeamus, ac de ipso nostri contemptu, de ipsa peccati confessione, de ipsa superbiz accusatione, superbiamus. Ideo non possunt non esse uera iuris dicta domini & iusta perpetuo, etiam si perpetuo illis iudicemur & quicquid sumus & facimus per ea damnetur.

Quaritur, unde ista delicta & errores seruo dei, qui custodit iudicia domini, & cui lex innocens, fidelis, recta, electa & omnibus modis amabilis est: An & dilectio non est plenitudo legis: An non custodit seruus dei, iudicia dei, aut mentitur seculo custodiare? Responder Apostolus Ro. vi. Corpus mortuum est propter peccatum, spiritus autem uiuit propter iustificationem. Vnde & in hoc Propheta spiritus, docet fideles Christi, simul esse peccatores & sanctos, & condelecta si seruire eos mente legi dei, & carne legi peccati. Quatum enim credunt, tantum iusti sunt, quatum uero carnem habent, tantu peccatores sunt. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, & spiritus aduersus carnem. Carnem autem (ut dixi) non crassam hanc partem nostri intelligimus, sed affectum carnis occulatum & astutissimum, caput scilicet serpentis antiqui, a quo nemo satis sibi cauere potest, qui & facit, ut nemo suos errores intelligat & in multis offendamus omnes, & occultis inquinemur, ut non sit iustus in terra, qui faciat bene & non peccet. Stat ergo sententia: Donec in carne sumus, nemo suos errores intelligit. Ideo c. lob. vii. omnia opera nostra uereri oportet, & scire quod in conspicu dei non iustificabitur omnis uiuens.

Proinde desperando de seipso & omnibus suis, unum hoc remedium apprehendat, ut ad thronum misericordiae confugiat, petatque mundari ab occultis, hac sola humilitate saluus erit, cor enim hominis prauum est & inscrutabile. Et quis gloriabitur se habere mundum cor? Et Aug. hic uere dicit: Peccatum ita tegit oculos, ut etiam hoc non uideas, unde teguntur, immo hoc minime omnium uideas, ut in oculis quoque carnalibus cernere est. Non ergo dicit: Quis delicta habet? oes enim habet, sed non omnes intelligunt, immo nemo intelligit.

Cum autem hoc scientia sit universalis, proرسis omnibus hominibus tribuerit, qui non intelligunt: Quid audet nostri Sophistae, qui praetextu igno- rantia inuincibilis, obiciis oblati, primi motus, faciendi quod in se est, & alia heres. Sophistarum rum multarum nugarum, homines securos & mundos faciunt, incertos & incuriosos reddunt, in iudicis dei obseruandis, & aliquando sine peccato saltem ueniali esse posse somniant. Propheta certe, sine mortali peccato fuit, & esse affirmat, qui secum hoc dicunt (ut illi de peccato loquuntur mortali) immo & sine ueniali, cu[m] hoc dicat in spiritu ardens: Nec enim haec ad deum oraret, nisi spiritu ferueret, & tamen nemini dicit suos errores esse cognitos, & tales errores, quos nisi deus mundaret, saluum fieri non permetterent, neque super uenia libus tam ardentiter oraret & mundari ab eis peteret, quae illi tam uilia habent, ut nesciam.

ut nesciam quibus pene ludicris ea tolli doceant. Sic Paulus. i. Corint. iii. dicit, se nullius esse conscientum, sed non in hoc iustificatum. Et Iacobus: In multis offendimus omnes. Has omnes ueritatis & humilitatis sententias, hypocritæ illæ superbi simul extinguunt suis impijs cogitationibus, quibus opera bona, & merita excogitauerunt, & uenialia peccata a mortalibus distinxerunt, de quibus nunc dicit.

Et ab alienis parce seruo tuo, si mei non fuerint dominati, tunc imaculatus ero, & emundabor a delicto maximo.

Hebraeus ita: Etiam a superbis retine seruum tuum, non dominentur in me, tunc integer ero, & mundabor ab iniuitate multa. Interpretes uidetur legile literæ, Res, pro dalet, ideo מִשְׁרָם Miserim, pro מִזְרָם misericordia, id est alienos, pro superbis tradiderunt. Et qd, parce hic dicif, hebreis somar in custodiam, qua retinetur aliquis, ne faciat, uel patiatur, Gen. xx. Custodiui te, ne peccares in me, id est retinui. Cuius uerbi Emphasis indicat periculum illud maximum & certamen periculosisimum, quo lupi rapaces hypocrita, sub uestimentis ouium, querunt deuorare animas simplices, & de pietate fidei (qua sola ex impletur & amat) in superstitionem impietatis & operum abstractere, quibus magis offenditur lex. Adeo scilicet magna res est, in pietate fidei perleterare, ut spiritus non possit satis monere & inculcare, ut a superborum hypocritarum blandis doctrinis caueamus.

Quanta uero fiducia pronunciat, eos superbos esse, Reuera enim, ubi fides non est, ibi operum fiducia sine fine superbbit, sed tā occulto & spirituali dolo, ut prorsus intelligere ipsi ne queant, qui superbunt, omnia enim, qua humiliatis & pietatis sunt speciosius ostentant, & quære fideles, ut nemo queat esse virtus, nisi cui dominus pepercit & ne rapiatur eorum exemplis & uerbis, retinuerit, sicut hic oratur & orari docetur. His sunt de quibus Ro. ult. dicit: Qui per dulces sermones & benedictiones corda seducunt innocentum,

Dicit ergo: Contine seruum tuum, ne superbii isti me rapiant & fallant. Si enim a terentus fuero, ut nihil in me præualeant, quantumlibet speciosius exercitibus & pompis operum ac uerborum, tunc uere innocens, perfectus, integrus, & simplex ero, teut. Ein frommer man. Vbi simul a contrario significat, se felix futurum impium, si retentus non fuerit, & illi in eum præualerent. Amilla enim fide, in operibus confidet, & ullulabit cum lupis, qui ante fuit, quis simplex Christi. Dixi superius, Interpretem nostrum, solere vocabulum Tham, pro immaculato ferme transferre, quod Apostolo Ro. xvi. Innocentes seu simplices, græce, acacus, significat. Verba Apostoli, hunc uersum clare illuminantia sunt haec: Obscurio uos fratres, ut obseruetis eos, qui dissensiones & offendi cula, iuxta doctrinam, quam uos didicistis faciunt, & declinetis ab illis: Huius modi enim Christo domino nostro non seruiunt, sed suo uentri, & per dulces sermones & benedictiones seducunt corda innocentum. Hic sane locus, innumerabiles Prophetarum & psalmorū loca elucidat, & in uniuersas hominum traditiones, mira energia, epitasi & emphasi uerborum graffatur, ideo tenaci & presenti memoria tenendus omni Christiano pectori.

Impietas delictum maximum. Et emundabor a delicto maximo, hoc delictum maximum multis, superbia esse putatur, idq; non male, sed obscure & impropriæ. siquidem impietas, superbia est. Verum hoc uult Propheta, quod impij, a minutis illis peccatis mundantur, dum